

[Niels Anker Koføed]

Når man taler om landbrugsbudgettets store byrder, skal man også tænke lidt på, hvad der er indeholdt i landbrugsbudgettet. Der er mange ting. Jeg ved godt, at mælk og korn tager ca. $\frac{2}{3}$ af budgettet, men der er også andre ting, der er årsag til, at budgettet stiger.

Tænk bare på spørgsmålet om import af protein! Der importeres store mængder sojabønner til Europa fra USA, som ikke kan pålægges importafgifter. Det vil sige, at dette vegetabiliske protein kan fås til en pris, der er så lav, at det kan betale sig at anvende det fremfor animalsk protein. Det resulterer igen i, at vi har vanskelighed med at afsætte vores animalske protein, altså mælkeprodukterne, til dyrefoder. Dette dyrefoder, som er for dyrt at bruge, må vi så eksportere eller sælge med store tilskud for at konkurrere med det importerede vegetabiliske protein. Er det en landbrugspolitik, eller er det en handelspolitik? Det belaster landbrugsbudgettet, men det er reelt en handelspolitik, fordi EF ikke tør lægge en importafgift på soja af hensyn til den øvrige samhandel med USA. Derfor har vi disse problemer, som landbrugspolitikken kommer til at betale for.

Vi kan også tage spørgsmålet om sukker. EF kan sagtens producere mere sukker. Man har en produktion, der gør EF selvforsynende, men i kraft af indgåede aftaler er man forpligtet til at importere 1,3 mill. t – med det resultat, at man skal sælge en tilsvarende mængde til tredjelande med store subsidier. Kan man sige, at det er landbrugspolitik, eller er det et led i tredjelandspolitikken? Det er posteret på EFs landbrugsbudget, men det er reelt en politik, der føres på et andet felt.

Spørgsmålet er også, om de monetære udligningsbeløb er udtryk for en landbrugspolitik, eller om det, hvad jeg mener, er noget, der skyldes, at man ikke kan blive enige om den økonomiske politik i Fællesskaberne. Fordi man ikke kan samordne den økonomiske politik, kommer der en europæisk valutaubalance, og derfor kræves der midler til at udligne denne ubalance. Er det landbrugspolitik, eller er det økonomisk politik? Det står på EFs landbrugsbudget.

Jeg tror nok, man skal være lidt mere forsigtig med at fordømme landbrugspolitikken som fantastisk dyr. Jeg tror nemlig ikke, den er så dyr. Hvis vi koger den ned til noget, vi

alle kan forstå, så koster den omkring 65 øre pr. dag pr. indbygger i Europa. Det er prisen for at have en landbrugspolitik, der forsyner forbrugerne med rigelige fødevarer til rimelige priser. Jeg tror, alle kan være enige om, at det i hvert fald er en billig forsikring for at få denne forsyning opretholdt, også i vanskelige tider.

Grove (KF):

Når man taler om EF, bliver det ofte fremhævet, at Det europæiske Fællesskab ikke fungerer godt og effektivt. Det kan da også være rigtigt, at man finder områder inden for EF, som ikke er velfungerende, og det er da også rigtigt, at samarbejdet dels de 9 lande imellem, dels imellem Råd og Kommission og Parlament ikke altid fungerer lige effektivt, men det tager vel også sin tid at få et så stort samarbejde til at fungere effektivt. Til gengæld er det også rigtigt, at man her i Danmark – og vel især EF-modstanderne – altid fremhæver de negative sider af Det europæiske Fællesskab, men aldrig fremhæver de positive sider af dette fællesskab.

Derfor vil jeg gerne takke forespørgerne for, at de nu giver os lejlighed til at fremhæve nogle af de positive sider ved EF. De resultater, som Fællesskabet har opnået, er egentlig meget imponerende både på grund af deres righoldighed og på grund af den enestående måde, hvorved de er opnået. Ved at oprette EF har medlemsstaterne været rede til at afgive nogle beføjelser til EF. De har været rede til at gøre det for at fremme samarbejdet i Europa. Resultatet er et større europæisk sammenhold, hvis betydning vel ofte værdsættes betydelig højere af vore forhandlingspartnere uden for EF end af medlemsstaterne inden for EF. Resultatet er, at EF nu er blevet en betydende og respekteret forhandlingsdeltager på det internationale forhandlingsområde.

EF-samarbejdet og dets resultater er opnået inden for mange områder. Den grundlæggende nyskabelse er begyndelsen til et fællesmarked for industri- og landbrugsprodukter. Udarbejdelsen af denne fælles konkurrencepolitik og en fælles handelspolitik er et stort fremskridt inden for EF, og det medvirker til, at EF nu er blevet en stor og betydningsfuld handelspartner i resten af verden.